

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Frederik Buch som Soldat (Christian Schrøder, DK, 1913).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1003/a (pdf: p. 2-9)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

Fr Buch
i Trøjen

1) Tiden er inde, da Fædrelandet
kalder. — Fr Buch skal i Trøjen.

Han møder op i Kasernegården
med sin Modkors og Løve Pibe. Sceneriet
er nyt for ham, og han gaar derfor rundt
og ser sig om. Til de forhippassende Offi-
serer nikker han smilende og rækker mod
Piben. Paa rækker hans navn op herud
fra Bordet, hvor Argenteren sidder og noterer, og
efter de sædvanlige Formaleiteter overgives
ham til Korporalsassistenten, som skal
føre ham og hans Holv til Købmandskamret ^{Balk,}
Korporalen vil tage Kuro og Pibe fra ^{ham,}
men der tror, at man vil rove Løven fra
ham, og derfor sætter han sig til Modbyde
med Hænder og Fædder; han spørker og sloar
om sig, men man dog omvender finde
sig i Skæbner og give Tingene fra sig

2) Paa skanderens kamret kniber det med
at finde Tøj, der passer; Hver falder ham
ned over Grenen, Frakken kan han svo
flaa fange om sig. Købmandsmesteren, der

Konstmæssigt har bygget Tøjet et Par
fange, allest i sin ^{rest} ~~rest~~ og kyles
fint Buch en Huc, derpaa en Frakke
og endelig et Par Buxer i fløvedet, hvor
efter han regulært smides ud

3) Buch sidder ganske fortalet paa Trappelin,
halvt afblødt er han, og rundt omkring ham
flyder det med skruetvingegjæstgænder.

4) Rekrutterne har den fjerde Undervejning
hine i gymnasiehuset. En Halvdeling med
Buch som bagtrojs marcherer frem. Løjtnanten
river dem Et marchers Kunst. Rekrutterne
gør det efter, og som Rosinen o. Pålseruden
kommer Buch, der uventetvis ikke kan
holde balancen, han skubbes ud med skrammen
som om han var gik paa linie, uden at det
dog lykkes for ham at gennemføre Marchen
med en rofe paa Herid, som opfylder foruden
denne Følelse, og man går over til Klæbning.

5) En rask elleværd lægger for med Knude-
lovet, som derefter skal endes af Buch.
Han vover kun med usigelig Møje fra
Knude til Knude, og da han er kommen
midvejs op, taber han Hækket. Han

Kriger net efter den af bilover sig paa at styre nedat for at hente den, men Bergenten truer at ham, og han maa saa fortsætte Vegen opat. Endelig er han noaet helt op, men nu vil han ikke klatre ned. Han klamrer sig forkrævet til Tøret, og hverken Koiner eller Truster kan faa ham til at begynde nedstigningen. Det ender med, at der sendes en Mand tilbage for at hente ham ned, og med et Kæbelsens Løb betræder Büchle atter den farde Jord.

6) Den sidste Quelle er Spring over Herken. Den Sverige Trap kapper flot over, men Büchle maa tage flere Tilløb, før det overhovedet lykkes ham at komme op. Han sidder skabt paa den, og da Kapteinens i det samme kommer forbi, falder Büchle ham om Halsen med begge Hænder og lader sig glide nedlæns ned. Den vrede Kaptein beordrer to Mand til at føre den respektbærende Rekrut ned.

7) Mand er til Skarpskydningsøvelse, og Büchle faar udsælslaget sammen, hører fang, der falder et Skud. Ommeget er

4/1.
— det hans Tur til at ^{skyde} afpasse ^{skud}, og
med rystende Hænder lægger han Pakke
nære i Magasinet.

Han forsøger at paa fæddet i
Anlægsstillingerne med den ene Haand,
medens han med den anden holder
sig for Jret, men da disse hverken
lader sig gøre med højre eller venstre
Haand, tager han fæddet med mellem
benene og trækker to store Tokker
fald ~~op~~ op, ~~og~~ bag pudser ^{den} i Grene

eller et Chausse, der udvæler den
største Rødsel quiller han igen fæddet,
holder det som Længsel ud fra sig
som murets, vender Hovedet den anden
vej og pyrer; ved Tilbagekastet falder
han naturligt ind i Ambulet. Et Øjeblik
senere ser man et Markseier komme
hinkende ud paa et Markseier. Han peger
med paa sit Ben og buer med krykkede
Hænder af Ruch, der forfærdet springer
op og styrker afsted

8) De store Queller er begyndt, og

5).

man ser Skyttekøkken, der med Buch
paa venstre Fløj ligger mod den frem,
stormende Fjende med Magasinier.
Fjenden flygter med Kudslyse af den
meget lange Fløjmand og forfølges af
Forsvarerne med Kudslyse af Buch,
der nu alene skal udfølge en Kung
med en forlig skudstander.

De indtager nu nogle Positioner
som der kuglefyldning - faldet Jevet
og højere end, og i denne Skilling danner
de sig frem og tilbage og forli' herunder
den nogle fange. Omider bliver det
Buch for morsomt; han smider sig
vort og springer med et Fald op paa
Fjenden, som han muler ordentligt
rykner. Da han springer ned, ta-
ger skudstanderen Flugten, og den
sejrende Buch stiller sig i Position
som Kandsoldatstatuen.

9) Lidste Selving af Kompagniet
man bliver forbi, og alle bager
trækker Buch med Jevet hængende
skides list over Skulderen. Det er galt
med Fædderne, og han sinner sig det

2.
hvert Skridt, efterhaanden sætter han
længere & længere bag sig, og da Bay-
truppen sørges forsvinder net Lande-
ryens Omtrykning, sætter Buch sig
selvopgivende paa frøftlekanten. Han
trækker Tændstikkerne af under de
reddsomme Ansigtsforvridninger og
ser et ø, at alle har forladt ham,
bliver han saa strålesløs blivende,
at han giver sig til at kvælde.

Inden fader han en Beslut-
ning. Han sætter Bajonetten paa
og planter foden i Jorden med Kolben
opad, hænger Tændstikken over Kolben
og lægger sig saa lang, han er, paa
rygen; Buch er faldet som et Offer
for Krigens Rødsel.

Da han har liget lidt, rejser
han Hovedet og kigger sig omkring, saa
lægger han sig stille igen og venter
paa, at Hjælpen skal komme. Det varer
imidlertid lodligt længe, og han er alle
rede halvt oppe paa ryggen, da han faar Øje

fra Folkene, fra de kommer skyndende
 fra den nordlige part. Han folder
 tilbage og lyser godt, medens Folkene
 medlidens pusler om den hædsomme
 Krig. En Karl sendes afsted for at
 give Kælen Underretning om Mandetallet,
 og kort efter kommer to Kartinesoldate
 der med Bøsse. Buch løfter op for
 den og høres forbi, saa at man der
 hørte velbehagelig smilende smagt - at
 Vob og Soy er ~~gledet~~ glemt.

10)

Buch er omsider kommen for
 Karskensretten. Han der meget sølle
 af og hører og nyser i det uendelige.
 En Bøge rejser sig fra Bordet, hvor Ret-
 tens elskelomme har Plads, og gær
 ken til Patientken, hvis Frakke han
 åbner for at lykke til Gæderlaget.
 I det samme sender Buch en voldsom
 Nysen ned over Løgen, der nærende

foren tilbage og triner sig over hele
Hovedet.

Han sloer derefter ud med Hænderne
til Herrerne ved Bordet, som om han
ville sige: „Det Kroz duer ikke mere.“
Den udfordiges saa en Adhest, som
overraskes Buch, der bukklende bukket
sig tilbage.

11) Man ser ham lukke Doiren
ind til Talem og gaa ned ad Trapperne.
Paa den første afsats stanser
han, springer Kassekassens adhesten
i Luften og giver sig til at danse
og hoppe af fløde over at have glem-
vundet sin Frihed. Da Dansen er
paa sit højeste, gaaer Doiren til
Rekassalen op og Søjer 3 Officerer
kommer ud. Med den største For-
bavelse skiver de paa Buch, der
for nunder Ryggen til dem, og opføres
sig fuldstændig som en gal.
Dansen afbrydes brat af en efterbulels
Aasmundning.